

Naar schatten graven in het boek Kronieken

We gaan schatten graven in het boek Kronieken. David schreef al in Psalm 119:162 "ik verblijd mij over uw belofte, als iemand die grote buit vindt".

Er zijn twee boeken in de Bijbel die de "Kronieken" heten, namelijk 1 Kronieken en 2 Kronieken.

Deze beide boeken vormden oorspronkelijk een eenheid met de boeken Ezra en Nehemia.

Nadat men deze boeken had "doorgeknipt" heeft men het begin van het boek Ezra namelijk hoofdstuk 1:1/3 geplakt aan het einde van 2 Kronieken waar zo ongeveer dezelfde woorden staan:

Ezra 1:2 Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEE-RE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

3 Wie er onder u ook maar tot al Zijn volk behoort – zijn God zij met hem – laat hij optrekken naar Jeruzalem, dat in Juda ligt, en laat hij het huis van de HEE-RE, de God van Israëel, bouwen; Hij is de God Die in Jeruzalem woont.

In het oorspronkelijke Hebraeïsche oude testament heet het boek Kronieken dan ook "aliya" en dat betekent "hij trekke op" en dat was die hoopvolle boodschap van koning Kores dat de ballingen konden terugkeren naar hun land: Aliya = hij trekke op !

Men wilde de Kronieken niet laten eindigen met de wegvoering van het volk Israëel in ballingschap, maar liever met de verheugende en hoopvolle boodschap van koning Kores aan de ballingen om na 70 jaar ballingschap terug te mogen keren naar het beloofde land.

De Kronieken zijn ongeveer 400 jaar voor de geboorte van Christus geschreven.

Het eerste boek Kronieken bevat een deel met negen hoofdstukken met geslachtsregisters waaruit we een aantal opmerkelijke dingen kunnen halen.

Allereerst de plaats van het getal zeven. Het getal zeven is een Goddelijk getal. Zeven kleuren van de regenboog; de zevenarmige kandelaar; de zeven dagen van de week, de brieven aan de zeven gemeenten en God rustte op de zevende dag.

Hoofdstuk 1:1 begint met Adam als eerste en wie goed telt, komt uit bij Henoch als de zevende, zoals dat ook staat in de brief van Judas vers 14.

Wie verder telt komt uit bij Abraham als 21^e (=3x7) als men tenminste Kenan, de zoon van Arpaksad, daarbij voegt. Die wordt namelijk niet in 1 Kronieken genoemd maar wel in Lucas 3:36.

Telt men door, dan komt men uit bij David als de 35^e (=5x7) vanaf Adam. In Mattheus 1:17 staat, dat van David tot Babylonische ballingschap 14 geslachten

zijn en van de Babylonische ballingschap tot Christus ook 14 geslachten.

Dat komt er op neer dat Jezus vanaf de kant van Maria, $35 + 2 \times 14 = 63$ geslachten vanaf Adam was (=9x7) en dat Jezus vanaf de kant van Jozef de 77^e (=11x7) was vanaf Adam. Het geslachtsregister van Jozef tot Adam staat in Lucas 3:23/38.

Hoewel de Vader van Jezus God Zelf was, stonden zowel Maria als ook Jozef uit het geslacht van David.

Nogmaals:

- Henoch de 7^e vanaf Adam
- Abraham de 21^e vanaf Adam
- David de 35^e vanaf Adam
- Jezus de 63^e vanaf Adam van de kant van Maria.
- Jezus de 77^e vanaf Adam van de kant van Jozef.

We gaan verder met schatgraven in de Kronieken. In 1 Kronieken 4:9/10 staat:

9 Jabez was van groter aanzien dan zijn broers. Zijn moeder had hem Jabez genoemd, want,

*zei ze, ik heb hem met smart ge-
baard.*

Met de naam Jabes wilde zijn moeder hem als "smartekind" bestempelen. Uit vrees, dat zijn leven in het teken van de smart zou staan, bad hij God voor smart bewaard te mogen worden:

10 Jabez riep de God van Israël aan: Als U mij rijk zegent en mijn gebied uitbreidt, Uw hand met mij is en U het kwaad van mij wegdoet, zodat het mij geen smart brengt. En God liet komen wat hij gevraagd had.

En met God durfde hij het leven aan en in zijn geloof, dat God boven alles staat – ook boven de naam die hem was toegekend als smartekind - wordt hij niet beschaamd want: *God liet komen wat hij had gevraagd.*

Als hij er niet om gebeden had, had hij ook niet ontvangen maar ook toen gold al. wat Jezus later zei in Mt. 7:7 Bid en u zult ontvangen!

We gaan verder met schatgraven in Kronieken en nu iets over de betrouwbaarheid van de bijbel. In 1 Kron. 4:23 staat:

Zij waren pottenbakkers en woonden in Netaïm en Gedera. Zij verbleven daar bij de koning, in zijn dienst.

Er zijn juist in dat gebied bij opgravingen stukken van kruiken gevonden, waarbij op de handvaten stond: ... voor de koning.

We gaan verder met schatgraven in de Kronieken. In 1 Kronieken 5:18/21 staat het volgende:

18 Van de nakomelingen van Ruben, van de Gadieten en van de halve stam van Manasse, van de dapperen, mannen die schild en zwaard droegen, de boog spanden en geoefend waren voor de strijd, waren er veertigduizend zeventig die met het leger uittrokken.

19 Zij voerden oorlog tegen de Hagrieten en tegen Jetur, Nafis en Nodab.

20 Maar zij werden in de strijd tegen hen geholpen: de Hagrie-

ten, en allen die met hen waren, werden in hun hand gegeven. Want in de strijd riepen zij tot God en Hij liet Zich door hen verbidden, want zij vertrouwden op Hem.

21 Daarop voerden zij hun vee als buit weg, van hun kamelen 50.000 250.000 schapen, 2000 ezels en ook nog 100.000 mensen.

Dus die mannen die in vers 18 genoemd worden, vormden een dapper legertje van 44.760 man. Zij voerden oorlog tegen een veel grotere legermacht.

En toch wonnen zij de strijd en waarom ?? Vers 20b verhaalt dat zij in de strijd tot God riepen en Hij liet Zich door hen verbidden omdat Want zij vertrouwden op Hem.

Wat een buit voerden zij mee! 100 kamelen is al een groot aantal om te zien maar zij voerden: 50.000 kamelen weg (denk je eens even in wat een hoeveelheid).

En dan nog een enorme hoeveelheid schapen namelijk 250.000 stuks en of dat nog niet genoeg was ook nog 2000 ezels benevens 100.000 mensen.

Maar wat gebeurde er een aantal jaren later met deze stammen: Ruben, Gad en Manasse. Er staat in 1 Kronieken 5:25/26:

25 Zij waren de God van hun vaders echter ontrouw en pleegden overspel met de goden van de volken van het land, die God voor hun ogen had weggevaagd.

26 Toen wekte de God van Israel de geest van Pul, de koning van Assyrië op, en de geest van Tillegath-Pilneser, de koning van Assyrië. Deze voerde hen in ballingschap, te weten de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse.

Ze werden ontrouw, gingen de afgoden dienen en zij werden overspelig. Wat een tragedie!

En het was God, die de geest van Pul, de koning van Assur opwekte om tegen hen strijd te

voeren en hij overwon hen en voerde hen in ballingschap.

Het was liefde van God dat Hij dat deed want Hij wederstaat de hoogmoedigen om hen te vernederen, zodat zij met een volkomen hart Hem weer zouden gaan dienen.

Nog een prachtig slotwoord uit 2 Kronieken 16:9 waar staat:

9 Want de ogen van de trekken over de hele aarde, om Zich sterk te bewijzen aan hen van wie het hart volkomen is met Hem.

Dat zulk een hart, dat volkomen naar Hem uitgaat, altijd in ons aanwezig mag zijn. Dan geldt voor ons ook de belofte dat Hij ons krachtig bij staat.